

Kvinder! Stem ved de kommunale Valg!

Stem ikke alene selv, men agiter ogsaa for at andre Kvinder stemmer. — Det er Dansk Kvindesamfund ligeegyldigt, paa hvilke Lister Kvinderne stemmer, men det er os meget magtpaaliggende, at de ved disse betydningsfulde Valg bruger deres Ret og gør deres Pligt. — Stem! Stem! Stem!

pligt ved Siden af Stemmeret, medens det fra anden Side gøres gældende, at man først bør have en almindelig Afstemning mellem Kvinderne alene for at lære Fler-tallets Mening at kende. Lad os nu haabe, at Kvinderne uden slige Kunster faar den Valgret, vi saa længe har ønsket dem, oven i Købet med alle Partiers Samtykke, og dermed har de i Sandhed al Grund til at være tilfredse; samtidig er der ogsaa gjort Retfærdigheden Fyldest.

Fru Gyrithe Lemche synes dog ikke at ville være tilfredsstillt derved; hun bevæger sig endnu i de berømte to Tempo'er, som man i Rigsdagen fra alle Sider har været enig om at opgive. Hun hylder maaske ogsaa Forestillingen om den mindre og den større Grundlovsreform. For mig staar det klart, at den større Reform er den, som med ét Slag fordobler Vælger-tallet, vel at mærke baade til Landstinget og til Folketinget. Hvorfor skal det være mere magtpaaliggende for Kvinderne at faa Del i Landstingets Omordning end i Folketingets? Jeg tror nu, at Kvinderne burde se nøje til, hvordan Valgordningen til Folketinget bliver. Andetsteds (i Nationaltidende 14. Decbr.) har jeg udviklet og skal her gentage, at hvis der ikke samtidig med Valgretten indføres Stemmegivning i Hjemstavnskommunen, vil den første kun være et dødt Bogstav for mangfoldige Kvinder; der ikke kan eller vil forlade Hus og Hjem for at drage til et fjernliggende Valgsted; og hvis man ikke indfører

Forholdstals-Valgmaaden i en eller anden Form, vil Valgbarheden for Kvinder forblive et tomt Mundsvejr, ligesom den er bleven i Norge. Saafremt Fru G. L. ellers maatte sidde inde med et kløgtigt Paafund med Hensyn til Landstingets Omordning, vil hun gøre vel i at komme med det nu; thi det synes mig, som om Mændene — og Rigsdagsmændene ikke mindst — er saa meget i Vildrede hermed, at de næppe vil forsmå et godt Raad, selv om det kommer fra en Kvinde. Ogsaa vilde det være ønskeligt, om man allerede nu fik at vide, hvilke særlige Kvindeønsker der næres om Grundlovsændring i andre Henseender. Jeg har nemlig paa alle de Kvindesagsmøder, som jeg har overværet, aldrig hørt nogen Antydning heraf. Fru G. L. har selvfølgelig Lov til at tage alle fornødne Forbehold for Fremtiden; men jeg tillader mig at tro, at saafremt Kvinderne nu faar Valgret og derefter faar øvet sig i at bruge den — thi det skal ogsaa læres som saa meget andet — og naar de derigennem uddannes til modne Statsborgere, vil de ogsaa indse, at der for dem vil være mange Opgaver at løse ad Lovgivnings Vej til at fremme Landets Vel og Folkets Trivsel, medens det vilde være taabeligt Spild af Tid og Kræfter at foretage et Gennemsyn af Grundloven alene for at op-dage indbildte Skader.

Jeg nærer ingen Tvivl om, at meget af, hvad jeg her har skrevet, vil falde mange af dem for Brystet, med hvem jeg ellers gerne

stemmer sammen; men jeg vil da trøste mig med Schack Staffeldts smukke Ord om, at

Den, der styrer Kongens onde Raad, er Kongens bedste Ven.

24. Jan. 1913.

Emil Elberling.

Mor underviser.

—o—

Det var Eftermiddag med fuld Dagslys. Mors Armstol stod ved Bordenden, og paa Bordet laa Strømper, som skulde stoppes. Marie var ene i Stuen, hun sad stille med sin Billedbog i Skødet, men den var lukket. Marie ventede paa, at Mor skulde komme og hjælpe hende at læse Billeder.

Saa kom Mor ind, pyntet med Eftermiddagskjole og hvidt Forklæde, hun saa lidt træt ud, da hun satte sig til Rette i Stolen og tog en Avis.

„Mor, vil du ikke læse Billeder med mig?“

„Jo, det vil jeg nok, men jeg maa først hvile mig, mens jeg læser Avisen, se nu lidt i Bogen og find, hvor vi kom til sidst.“

Marie bladede i Bogen og Mor læste sin Avis. Da Mor lagde Avisen bort og tog fat paa at stoppe Strømper, viste Marie paa et Billede af en Høne med Kyllinger og bad Moderen fortælle.

„Ja, spørg om, hvad du gerne vil vide,“ sagde Moderen.

„Mor, hvor faar Hønen sine smaa Kyllinger fra?“

„De kommer af Æggene.“

„Kan Æggene da blive levende?“